

Πυρόπληκτη Πατρίδα και Ένθερμες Καρδιές!

Τα πολλά λάθη που οδήγησαν στην τραγωδία και η συγκινητική αλληλεγγύη του κόσμου

Του π. Αντώνιου Χρήστου

Προϊσταμένου Ι. Ν. Προφήτου Ηλιού Κόρμπι Βάρης

Για άλλο ένα καλοκαίρι, για άλλη μια φορά, η πατρίδα μας έζησε για μεγάλο χρονικό διάστημα και σε πολλά μέτωπα (Κινέτα, Ραφήνα, Μάτι, Ν. Βουτζά Αττικής κ.α.) τον απόλυτο πύρινο εφιάλτη, που στο πέρασμά του άφησε στην κυριολεξία αποκαΐδια. Άνθρωποι απανθρακωμένοι (τουλάχιστον 87 με τη λίστα συνεχώς να μεγαλώνει, εκατοντάδες τραυματίες, αρκετοί από αυτούς σε υψηλό κίνδυνο διασωληνωμένοι), χιλιάδες εκτάσεις πρασίνου χάθηκαν και ιδιαίτερα για την «τσιμεντένια Αττική» και όχι μόνο, ήταν ζωτικής σημασίας, περιουσίες ολόκληρες, ιδρώτας και κόποι μιας ζωής εξαφανίστηκαν μέσα σε λίγες ώρες...!

Με μια λέξη όλα τα παραπάνω ΤΡΑΓΩΔΙΑ! Θρήνος για τους νεκρούς και μάλιστα σε καιρό και συνθήκες ειρήνης! Λύπη για την οικολογική και οικονομική καταστροφή τόσων περιοχών και ανθρώπων. Θαυμασμός για τους ήρωες πυροσβέστες, που πάντοτε με αυταπάρνηση και με πενιχρά μέσα ξεπερνούν τον ίδιο τους τον εαυτό και περίσωσαν ότι μπορούσαν να περισώσουν ή από άλλη οπτική γωνία, περιόρισαν την καταστροφή, αφού χωρίς αυτούς θα έπαιρνε σίγουρα μεγαλύτερες διαστάσεις.

Όμως υπάρχει και οργή, που μαζικά γίνεται κατακραυγή. Τώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη 25 Ιουλίου), με τους νεκρούς ακόμη άθαφτους και με πολλούς ακόμη αγνοούμενους) ίσως δεν είναι η ώρα ακόμη να αποδοθούν και ζητηθούν ευθύνες. Όμως

όταν χρονικά δημοσιευθεί το άρθρο μας και οι αναγνώστες θα διαβάζουν αυτές τις γραμμές (από το Σάββατο 28 Ιουλίου), σίγουρα οι συνθήκες θα είναι πιο ώριμες για να γίνει κάτι τέτοιο, αν θέλουμε πραγματικά και ουσιαστικά, να μη ξαναζήσουμε τέτοιες στιγμές.

Είναι γεγονός, ότι είμαστε μια χώρα που έχουμε πληρώσει ακριβά το τίμημα της πύρινης λαίλαπας και τις καταστροφικές συνέπειές της στο πέρασμά της, εδώ και πολλά χρόνια. Κορυφαία και πιο πρόσφατη του 2007, που είχε καεί σχεδόν όλη η κεντρική και η νότια Πελοπόννησος. Από τότε και μέχρι σήμερα, αναλύσεις επί αναλύσεων, διαβεβαιώσεις από τους εκάστοτε υπεύθυνους σε όλα τα επίπεδα, για βελτίωση και ότι «το πάθημα μας έγινε μάθημα». Όλοι μιλούν για σχεδιασμό πρόληψης και για αναβάθμιση του εξοπλισμού του πυροσβεστικού σώματος, που όμως τις περισσότερες φορές, όταν περνάει το θέμα από την επικαιρότητα, όλα αυτά μένουν στα χαρτιά ή πετιούνται ως επικοινωνιακά πυροτεχνήματα από τους υπεύθυνους. Όμως στη πράξη, την ώρα της πύρινης καταστροφής, η ίδια πραγματικότητα έρχεται να τους διαψεύσει για άλλη μια φορά.

Δεν αντιλέγουμε ότι η πυρκαγιά δεν αντιμετωπίζεται εύκολα και ιδιαίτερα όταν πνέουν ισχυροί άνεμοι, όπως οι συγκεκριμένες που βιώσαμε τελευταία. Αν όμως υπάρχει βούληση και κάποιοι θεσμικά υπεύθυνοι κάνουν τις απαραίτητες προληπτικές ενέργειες, δηλαδή:

α. Να καθαρίσουν με συνέπεια και σχολαστικότητα τα ξερά χορτάρια.

β. Να φροντίσουν να υπάρχουν αντιπυρικές ζώνες.

γ. Να φροντίσουν να υπάρχουν σημεία ανεφοδιασμού με νερό, πυροσβεστικοί κρουνοί, σε άριστη κατάσταση.

δ. Να έχουν δοθεί σαφείς οδηγίες στους πολίτες και όχι μόνο σε θεωρητικό επίπεδο, αλλά και με πρακτικές ασκήσεις σε συνθήκες έστω εικονικές, για τον τρόπο και τον ακριβή τόπο διαφυγής τους σε περίπτωση πυρκαγιών και

ε. Το βασικότερο, καλό σύγχρονο πυροσβεστικό εξοπλισμό και άριστη εκπαίδευση και μετάδοση γνώσεων και εμπειρίας σε ανθρώπους (είτε είναι επαγγελματίες πυροσβέστες, είτε εποχικοί είτε εθελοντές), που θα κληθούν να βγουν στη πρώτη γραμμή σε περίπτωση πυρκαγιάς.

Αντί αυτών όμως, τι συνήθως στη πράξη βλέπουμε:

- α. Απαρχαιωμένος εξοπλισμός και σε κακή κατάσταση.
- β. Καμιά ή λίγη και περιορισμένη αποψίλωση.
- γ. Ανοργάνωτος συντονισμός μεταξύ του Πυροσβεστικού Σώματος και των στελεχών της πολιτικής προστασίας.
- δ. Ανοχή στην άναρχη δόμηση και αυθαίρετα σπίτια φυτρώνουν σε δασικές περιοχές σαν τα μανιτάρια.

Μέσα σε αυτό το βαρύ και αρνητικό κλίμα, δεν μπορούμε όμως να παραβλέψουμε, να μην προβάλουμε και να μην επαινέσουμε την αυθόρμητη, συγκινητική και μαζική βοήθεια διαφόρων φορέων, αλλά και μεμονωμένα απλών ανθρώπων. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, συγκεντρώθηκαν τρόφιμα, ρούχα, προσφέρθηκε στέγη φιλοξενίας κ.α.

Αυτές οι πράξεις, είναι μια άλλη «πυρκαγιά» που αντλείται από την καρδιά και εξαπλώνεται από καρδιά σε καρδιά. Τέτοιες πυρκαγιές θέλουμε πολλές και είναι τα καλύτερα αντισώματα και αντανакλαστικά της κοινωνίας μας. Η προσευχή για την ανάπαυση των κεκοιμημένων, αλλά και η παροχή κάθε ηθικής και υλικής βοήθειας προς τους επιζώντες των πυρόπληκτων περιοχών, μας δίνει αισιοδοξία και ένα χαμόγελο, εκεί που μέχρι τώρα όλα ήταν από την κάπνα μαύρα, υπήρχε μόνο πικρία και έτρεχαν δάκρυα. Σε συνδυασμό μαζί με τα μέτρα της πολιτείας, όλα τα παραπάνω είναι μια θετική εξέλιξη.

Αφήσαμε για το τέλος, κάποιες δηλώσεις που έγιναν από πολιτικούς, αλλά και δυστυχώς από κάποιους ρασοφόρους. Είναι κρίμα και για το περιεχόμενο και για το ύφος τέτοιων δηλώσεων, που όχι μόνο δεν προσφέρουν κάτι, αλλά ίσα-ίσα επιβαρύνουν και διχάζουν την κοινωνία και την ενότητα του λαού μας, που πρέπει, ιδιαίτερα σε τέτοιες περιπτώσεις, να είναι μια γροθιά ενωμένος. Να γνωρίζουν όμως ότι και οι κρίνοντες κρίνονται και μια συγνώμη και μια διόρθωση των δηλώσεων, θα ήταν το λιγότερο που θα περίμενε κανείς εκ μέρος τους.

Κλείνοντας το άρθρο μας, ευχόμαστε ο Ένας και Αληθινός Θεός, που διαφύλαξε του «τρεις Παιδες, εκ του πυρός της καμίνου», έτσι και εμάς προσωπικά και τη χώρα μας ολόκληρη, να μας διαφυλάξει, από εδώ και πέρα. Η ανθρώπινη βοήθεια και προστασία είναι ελλειμματική και όχι πάντοτε δεδομένη, ενώ του Θεού η παντοδου-

ναμία είναι ασπίδα από κάθε κίνδυνο, αρκεί να την ζητούμε με πίστη και να διαθέτουμε συνέπεια πίστης και λόγων.

Υ.Γ. Θεωρούμε δεδομένο ότι χρέος της επίσημης πολιτείας είναι, να μη δοθεί ούτε μία νέα οικοδομική άδεια και να μη κατασκευαστεί ούτε ένα νέο σπίτι, μέσα σε δασικές περιοχές που κάηκαν. Είναι το καλύτερο αντικίνητρο σε αυτούς που προσπαθούν μέσα από τη φωτιά να υλοποιήσουν τα παράνομα, ανήθικα και κερδοφόρα γι αυτούς σχέδιά τους...!